

Huldiging van Lieve Gelders als “Ambassadeur voor de Vrede”

door Pax Christi Vlaanderen

Mechelen, De Lindepoort, 10 december 2009

Beste Lieve,

Beste vrienden en kennissen van Lieve Gelders,

Beste vrienden en sympathisanten van Pax Christi,

Ik ben bijzonder blij dat ik namens Pax Christi Vlaanderen het woord van hulde en waardering naar jou, Lieve, mag uitspreken ter gelegenheid van de toekenning van de titel “*Ambassadeur voor de Vrede*”. Het is de elfde keer dat Pax Christi Vlaanderen deze titel uitreikt aan één of meerdere Vlamingen die zich op een sprekende en volgehouden wijze inzetten voor vrede, en dit zonder veel ophef maar wel op een eigen, effectieve wijze.

December is een geschikt moment om zo’n hulde te doen, wanneer de dagen korter worden en we wat meer tijd maken voor verdieping, mijmeringen en verstilling. Vandaag is het ook 10 december, 61ste verjaardag van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, een mijlpaal in de menselijke geschiedenis na twee verschrikkelijke wereldoorlogen.

In de aanhef van deze verklaring staat: “*Elke mens is gelijk in waardigheid geboren*”. Als er iets is waarvoor Lieve heeft geleefd, dan is het deze zorg voor de gelijkwaardigheid van elke mens, welke kleur, levensovertuiging, sociale status, cultuur of taal hij of zij ook heeft. Het is één van de grote keuzes geworden in het leven van Lieve: elke mens zo goed mogelijk tot zijn of haar recht laten komen.

Vanaf haar kinderjaren draagt Lieve deze droom in haar mee, het visioen dat alle mensen ooit samen feest zullen vieren rond één en dezelfde tafel. Reeds als studente in het kunstonderwijs draaide Lieve nu en dan de tekentafel om tot een wijntafel om samen met haar medestudenten een feestje te bouwen.

Lieve heeft haar dromen ooit uitgeschilderd in een meditatiedoek voor de adventsactie Welzijnszorg. In contrast met beelden van oorlog en geweld, onrecht

en uitsluiting staan op dit meditatiedoek profeten van vroeger en nu afgebeeld. Ook de lange tafel van gerechtigheid en vriendschap wordt uitgebeeld met mensen van allerlei slag die samen feest vieren. Aan de tafel van de gerechtigheid is er altijd voldoende voedsel, omdat er samen wordt gedeeld. In het midden van het meditatiedoek wordt de persoon van Jezus opgeroepen met het boek van de zaligspreekingen in de hand en de vredesduif die boven zijn hoofd zweeft. Om bij dit meditatiedoek duiding te geven is Lieve toen heel Vlaanderen doorgetrokken !

Lieve heeft de jongste 25 jaar al schilderend de geweldloze strijd van de beweging voor vrede, gerechtigheid en zorg voor de schepping meegemaakt. Lieve heeft in dit kader o.a. een kaartenspel geschilderd waarmee kinderen spelenderwijs vier vredesfiguren, vier sleutels tot vrede, vier bouwstenen voor vrede enz. konden samen leggen. Lieve heeft ook een verhaal over een Jan en Mieke uitgebeeld en geschilderd met het oog op bewustwording van kinderen rond vrede en zorg voor het leefmilieu. Dit werd als kinderboek en als diareeks verspreid in samenwerking met Pax Christi en aansluitend bij het Oecumenisch Proces. Aandachtspunten die nu eindelijk op de wereldagenda staan o.a. met de VN – klimaatconferentie in Kopenhagen.

In elke ontmoeting met Lieve komt de kreet van armen en verdrukten en de droom van gerechtigheid, vrede en zorg voor de schepping aan bod. En midden een vriendschappelijk gesprek duikt er soms ineens een felle, spontane verontwaardiging op in verband met het pijnlijk lot van zoveel arme en vertrapte medemensen hier en elders in de wereld. Lieve heeft die intense verbondenheid waarvan ze bewust leeft uitgeschilderd in tientallen artistieke werken, steeds met een eigen expressieve stijl.

Haar artistieke talenten heeft ze ook ten dienste gesteld van kinderen en jongeren met een vrij ernstige handicap. Lieve heeft een groot deel van haar leven les gegeven in het Sint Gerardus instituut in Diepenbeek, een instelling voor motorisch gehandicapte kinderen en jongeren waaraan een school verbonden is. Ik herinner mij een ontroerende ontmoeting op die school met een groep van haar leerlingen als een onvergetelijk moment. Ik herinner mij ook de keren dat Lieve voor haar leerlingen de mogelijkheid schiep om hun eigen artistiek werk ten toon te stellen in het Cultuurcentrum van Hasselt.

In Hasselt is Lieve bekend als de kleine, dappere, doortastende vrouw die niets onverlet laat om stem te zijn voor mensen zonder stem. Haar inzet voor een aandachtig beleid voor de zwakke, weerloze mens en haar inzet voor de toegankelijkheid van openbare gebouwen is in heel de provincie Limburg bekend.

Als gemeenteraadslid van de stad Hasselt heeft Lieve er voor geijverd dat er meer betrokkenheid zou komen met kansarmen in Noord-Afrika, met name in Marokko. De reizen van Lieve naar ginds met telkens een deel van de Hasseltse gemeenteraad heeft er concreet de situatie van een aantal mensen met een handicap verbeterd. Via één van de acties samen met het Virga Jesse Ziekenhuis van Hasselt is zij er in geslaagd een ziekenwagen voor ginds te bekomen in het kader van dit project.

Ook voor vluchtelingen springt Lieve in de bres samen met Linda Delva, die andere “Ambassadeur voor de Vrede” uit Limburg en vele anderen. Tal van vluchtelingen waren en zijn vrienden van Lieve geworden. Lieve zoekt de kwetsbare mens op en laat deze bij haar aan huis komen. Ze draagt haar hart daarom altijd wat naar links gericht met een rode en groene kleur er bij.

Het Huis van de Kinderrechten, Wereldscholen, de sociale strijd van mijnwerkers en havenarbeiders, de vredesbeweging, de groene beweging, de zorg voor bejaarden en eenzamen, de interreligieuze dialoog: het maakt allemaal deel uit van haar kwetsbare leven en het blijft haar beroeren. Niet in het minst was en is Lieve thuis bij Pax Christi Limburg. Zo wil ze meebouwen aan een wereldwijd huis van vrede zonder het huidig gigantisch wapenarsenaal en met respect voor de verdrukte en miskende mens.

Ik zal geen namen beginnen noemen met wie Lieve allemaal op weg is gegaan. Ik zou teveel mensen onrecht aandoen als ik daaraan zou beginnen, en dat wil ik deze avond zeker niet. Ik wil alleen haar bejaarde moeder, haar broers en familie nog even noemen, en zeggen hoe fier en dankbaar zij mogen zijn zo’n dochter en zus te hebben.

In deze Advent horen we opnieuw hoe zwaarden zullen worden omgesmeed tot ploegen en dat de leeuw en het lam ooit samen zullen grazen. Altijd weer kijk Lieve uit naar het grote visioen van gerechtigheid en vrede. Met de woorden van de Bijbel herhaalt ook Lieve: *“Zonder visioenen verwildert het volk.”*

Het zou een leuze van Lieve kunnen zijn: *“Geen woorden, maar daden.”* Toch is taal ook voor Lieve een uitgelezen en onmisbaar instrument om gevoelens, dromen en verwachtingen te vertolken. Samenwerken en samen op weg zijn is een leidraad in het leven van Lieve. Bij het einde van mijn laudatio ter gelegenheid van het toekennen van de titel *“Ambassadeur voor de Vrede”* aan Lieve Gelders wil ik graag nog enkele zinnen van haar voorlezen.

Samen leven is dan ook voor mij een gebeuren van delen en niet bezitten

Samen leven is een synthese van alle kleuren zoals het licht

Samen leven is een hymne aan het leven in geloven, hopen en liefhebben

inzet en inzicht

ontdekken en delen

ebbe en vloed

dag en nacht beleven

gekneusde mensen heel maken

verbrokkelde levens ondersteunen

samenleven is ook vreugde scheppen en vermenigvuldigen

water in wijn veranderen

zoals Jezus van Nazareth

al is dit is soms een proces

van lange adem

samen leven is de transcendentie

van de liefde uitstralen en

handen en voeten geven

Jezus van Nazareth en al de profeten

vrouwen en mannen

van gisteren en vandaag

die ons blijven voorgaan

als een droom die in mensen oplicht

Mogen we in deze droom verder blijven ontwaken

Uw droom ,

onze droom die gemeenschappelijk is

en water wordt wijn !

